

Huib Luns (1881-1942), een veelzijdig kunstenaar

Er zijn soms van die kunstenaars die je pad kruisen en je op de een of andere manier niet loslaten. Dat hoeft niet per se zo te zijn omdat ze zo bijzonder zijn, maar omdat ze simpelweg een indruk op je hebben gemaakt. Tot die kunstenaars behoort Huib Luns. In dit artikel ga ik in op zijn leven en enkele van zijn penningen.

Veelzijdig

Mijn eerste kennismaking met hem was in het begin van mijn carrière toen ik als jong expert schilderijen werkzaam was in het Haagse Venduehuis der Notarissen. Het was toen niet ongebruikelijk dat je op een veiling ook voor jezelf bood, zowel als bieder in de zaal, maar zelfs ook als veilingmeester. In die tijd (1984-1987) veilde ik een keer een prachtig (zelf?)portret van Huib Luns van een beeldhouwer, dat ik had kunnen kopen als ik toen het geld had. Ik kan het nog zo uittekenen: een beeldhouwer gekleed in witte overjas werkend aan een beeld. Soms heb ik er nog steeds spijt van dat ik dit schilderij toen niet heb gekocht. Van Huib Luns had ik toen nog nooit gehoord, maar zijn naam had een klank van herkenning door zijn voor mij veel bekendere zoon, de oud-minister van Buitenlandse Zaken en latere secretaris-generaal van de NAVO, mr. Joseph Luns. Dit feit zegt, zo bleek mij diverse keren, de jongere generatie overigens niets meer. Vele jaren later, toen ik voorzichtig was begonnen met het verzamelen van penningen, kocht ik de VPK-penning die Huib Luns in 1928 over Koning Willem I heeft gemaakt. Dat was mijn tweede kennismaking met deze kunstenaar, waardoor ik tevens ontdekte dat hij naast kunstschilder en beeldhouwer ook medailleur was. Toen ik nog weer jaren later in 2010 een tentoonstelling samenstelde uit de rijke collectie van de Stichting Corpسمuseum & Archieven van het Utrechtsch Studenten Corps en daarbij samen met de conservator Jeroen Jekel een boek schreef, had ik de fraaie lustrumpenning die Luns in 1921 heeft gemaakt in mijn

Huib Luns, *Het bestuur van Arti et Amicitiae in gesprek met enkele leden*. Zittend (met baard) zelfportret van de kunstenaar. 1939, olieverf op paneel, 75 x 140 cm (collectie: Arti et Amicitiae, foto: Wim Ruigrok)

hand en zag ik een paar fraaie ontwerptekeningen die hij voor datzelfde lustrum had gemaakt.¹ Toen pas begon ik te zien hoe veelzijdig Huib Luns eigenlijk was.

Al met al voldoende aanleiding om hier eens stil te staan bij deze bijzondere kunstenaar, die een klein maar fijn oeuvre aan penningen heeft nagelaten. In deze bijdrage zal ik geen compleet overzicht van zijn penningen geven, maar heb ik een keuze gemaakt van voorbeelden die mij erg aanspreken. Een overzicht van zijn werk heeft Arnold Carl von Weiler gepubliceerd in het In Memoriam dat hij aan Luns heeft gewijd na diens overlijden in 1942.² Hoewel Luns talloze malen heeft geëxposeerd, onder andere in Arti et Amicitiae en Pulchri Studio, in 1928 een overzichtstentoonstelling heeft gekregen in het Stedelijk Museum te Amsterdam en, zoals hieronder zal blijken, bij zijn overlijden in tal van publicaties

werd geroemd, is er tot op heden geen monografie aan hem gewijd. Wel heeft de student kunstgeschiedenis Richard Ouwerkerk in 1981 in zijn doctoraalscriptie een aantal aspecten van zijn leven en werk belicht. In deze scriptie is tevens een complete catalogus van zijn penningen opgenomen, die daarna ook allemaal zijn afgebeeld.³ Maar een catalogus van zijn schilderijen en beeldhouwwerken is er nog niet en ook verdienen zijn activiteiten als ontwerper van gebrandschilderde ramen het om nader belicht te worden.

Levensloop

Huib Luns is op 6 juni 1881 in Parijs geboren als zoon van Theodorus Bernardus Johannes Luns en Eliabeth Wijs. Vader Luns deed zaken in Parijs en het gezin heeft daar enige jaren gewoond.⁴ Een jongere broer was de bekende regisseur en dramaturg Frank Luns (1886-1936). In Amsterdam heeft Huib Luns de HBS doorlopen. Omdat hij al een grote belangstelling voor tekenkunst aan de dag legde mocht hij op zaterdagen de tekenlessen volgen van de gebroeders Anton en Theo Molkenboer in hun Hendrick de Keyzer School. Met name Theo Molkenboer heeft een grote invloed op zijn stijlontwikkeling gehad. Na zijn HBS-tijd ging hij naar de Rijksnormaalschool voor Teekenonderwijzers en de Rijksakademie van Beeldende Kunsten in Amsterdam. Hij ontplooidde zich aanvankelijk als beeldhouwer en kunstschilder. Na zijn opleiding bleek vrij snel dat hij over grote didactische gaven beschikte (hij was een begenadigd spreker) en in 1908 werd hij docent aan de Tekenacademie te Rotterdam, een functie die hij tien jaar heeft bekleed. Daarna was hij tot 1923 directeur van de Koninklijke School voor Kunst, Techniek en Ambacht in Den Bosch waarna hij in 1923 directeur werd van het Rijksinstituut tot Opleiding van Tekenleraren te Amsterdam. In 1931 volgde zijn benoeming tot hoogleraar Handtekenen en Geschiedenis der Schilder- en Beeldhouwkunst aan de Technische Hogeschool te Delft. Zijn colleges waren direct zeer populair en hij trok volle zalen. Ook heeft Luns tal van publicaties op zijn naam gezet, waarvan *Holland schildert: de Nederlandsche schildertaal zoals zij in de laatste 50 jaar klankvol en rijk gesproken werd* en de monografie van Jan Sluijters waarschijnlijk de bekendste zijn. Bij het

Huib Luns, *Portret van mijn vader, met zelfportret op de achtergrond*. 1904, olieverf op doek, 855 x 1105 mm (collectie en foto: Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed, Amersfoort, inv. AB 6294)

eeuwfeest van de Amsterdamse Maatschappij *Arti et Amicitiae* werd Luns benoemd tot Ridder in de orde van de Nederlandse Leeuw (hij was in 1930 al benoemd tot officier in de orde van Oranje-Nassau en was ook drager van tal van buitenlandse onderscheidingen).

Luns is voorzitter geweest van *Arti* en heeft ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan een zeer levendig groepsportret geschilderd, waarop hij zelf ook is afgebeeld. Luns is op 24 februari 1942 op zestigjarige leeftijd na een lang ziekbed in Amsterdam overleden. Bij zijn begrafenis op de rooms-katholieke begraafplaats Buitenveldert te Amsterdam waren onder andere Ed Gerdes namens de secretaris-generaal van het Ministerie van Volksvoorlichting en Kunsten, jhr. David Cornelis Roëll, directeur der gemeentemusea van Amsterdam, de oud-burgemeester van Den Bosch, mr. Frans Johan van Lanschot, de kunstschilder Jan Sluyters en tal van andere kunstenaars, collega's, studenten en vertegenwoordigers van kunstenaarsgenootschappen en sociëteiten aanwezig. Uit respect waren die dag alle gebouwen van de Technische Hogeschool van Delft gesloten.⁵ Veel kranten en tijdschriften hebben aan zijn overlijden met kortere en langere necrologieën aandacht geschonken. De bekende numismaat Von Weiler omschreef hem als volgt: 'Prof. Huib Luns, kunstenaar van veelzijdige begaafdheid, docent en spreker van uitzonderlijk formaat en daarnaast een hoogstaand mensch met een gouden hart. Hoe zelden komt het voor,

dat al deze talenten in één mensch vereenigd zijn; is het te verwonderen, dat talloos velen zich heengaan diep betreuren?⁶

Zwanenbroeders

Hoezeer zijn schilderkunst in feite vrij traditioneel figuratief genoemd kan worden, zo verschillend van uitvoering zijn de penningen die hij heeft ontworpen. Zijn opdrachten variëren van portretpenningen op jubilea en overlijdens van personen, tot lustra en kroonjaren van universiteiten en instellingen en Luns heeft zowel ronde penningen als plaquettes gemaakt. Zijn eerste penning ontwierp Luns in 1918 op het zesde eeuwfeest van de Illustere Lieve Vrouwe Broederschap te Den Bosch. Het zou de eerste worden van in totaal 25 penningen die tussen 1918 en 1938 van zijn hand zijn verschenen en alle door de Koninklijke Begeer zijn geslagen of gegoten. Vermoedelijk heeft Luns de opdracht van de broederschap gekregen toen hij net benoemd was aan de School voor Kunst, Techniek en Ambacht. De penning is een fraaie kloeke slagpenning. Op de voorzijde is in een verdiept veld een rond medailon met daarin de zwaan die zijn vleugels uitspreidt boven de wapens van koningin Wilhelmina en prins Hendrik, beiden Zwanenbroeders (zoals de leden van de Broederschap genoemd worden) en daaronder de data waarop zij lid zijn geworden: '20 FEB - 1899 - 1903 - 28 APR'. Aan de rand prijken de wapens van de 36 overige Zwanenbroeders. De keerzijde toont in het hart het draagteken van de Zwanenbroeders, de gestileerde lelie met boven in de rand de bloem en onder de steel tussen distels de tekst SICUT (van het devies van de broederschap 'Sicut liliū inter spinas'; als een lelie tussen de doorns). Het omschrift geeft de aanleiding van de penning: ILL. L. V. BROEDERSCHAP - 'S HERTOGENBOSCH en onderaan 1318 - 1918. Aan weerszijden van de steel heeft Luns zijn initialen H en L geplaatst. Deze penning, die een diameter heeft van 60 mm, is in een grotere oplage in zilver uitgegeven, terwijl er in de Koninklijke Verzamelingen ook een exemplaar in goud is.⁷

In de smaak

Van een krachtig modelé getuigt de slagpenning die Luns een jaar later heeft gemaakt op het 25-jarig ambtsjubileum van mr. A.E.J. baron Van

Huib Luns, *600 jaar Illustere Lieve Vrouwe Broederschap te Den Bosch*. 1918, zilver, 60 mm (collectie en foto: Nationale Numismatische Collectie, NNC, inv. PE-23027).

Voorst tot Voorst als Commissaris van de Koningin voor de Provincie Noord-Brabant. Ook hier heeft hij gekozen voor de techniek van een wat uitgediept hart, waarin *en profile* de jubilaris in ambtskostuum is weergegeven terwijl zijn schouder de rand van de penning raakt. Het omschrift geeft de naam en leeftijd van de jubilaris en Luns heeft rechtsonder voluit met sierlijke letters gesigneerd. De keerzijde toont de Nederlandse Leeuw met als omschrift 1894 - 1919. DE. STATEN^v NRD BRABANT ⁶/_D GRIFFIER ^A/_D

Huib Luns, *25-jarig ambtsjubileum van mr. A.E.J. baron Van Voorst tot Voorst als Commissaris van de Koningin voor de Provincie Noord-Brabant*. 1919, brons, 76 mm (collectie en foto: NNC, inv. 1919-0045)

Huib Luns, *Erepinning 's-Hertogenbosch*. 1921, zilver, 60 mm (collectie en foto: Stichting Corpsmuseum & Archiven van het Utrechtsch Studenten Corps, Utrecht, inv. 1922-0045)

COMMISSARIS. DER. KONINGIN. Met in een geschreven initialen heeft Luns ook de keerzijde gesigineerd. Deze penning heeft een diameter van 76 mm.

Kennelijk viel Luns in Den Bosch nogal in de smaak, want in 1921 werd hij gevraagd voor de stad een erepenning te ontwerpen. Op deze naar mijn idee wat drukke slagpenning is te zien hoe hij koos voor een volledige vlakvulling. Dat heeft hij, zoals ik hieronder zal illustreren, ook bij een afficheontwerp getoond. Net niet centraal is op de voorzijde in een verdieping hertog Hendrik I van Brabant afgebeeld, met erachter in licht reliëf het stadhuis en de Sint-Janskerk van Den Bosch. Onder het paard zitten twee honden, waaronder bijna tot de rand het wapenschild met het stadswapen is afgebeeld. Bovenaan en ter weerszijden van het ruiterportret zijn langs de rand van de verdieping de wapens van Leuven, Antwerpen en Brussel afgebeeld. Het omschrift luidt EEREPENNING VAN'S HERTOGENBOSCH. Luns heeft deze penning onder de punt van het wapenschild met initialen gesigineerd. De keerzijde toont een krans met blanco vlak, waar ruimte is voor de naam van de laureaat. De penning heeft een diameter van 60 mm en is in brons en zilver geslagen.

Lustrumfeest

Het was voor de Tweede Wereldoorlog niet ongebruikelijk dat kunstenaars werden gevraagd om de lustrumaffiches en penningen te ontwerpen. Zo had Anton Molkenboer in 1911 het lustrumaffiche ontworpen voor de Utrechtse Universiteit.⁸ In 1920 werd Luns gevraagd om adviseur te worden voor de lustrumfeesten van de Universiteit Utrecht in 1921. De universiteit had zoals gewoonlijk de organisatie van de feesten opgedragen aan het Utrechtsch Studenten Corps en bij de uitvoering werden vaak kosten noch moeite gespaard. De opening van het lustrum werd voorafgegaan door een maskerade, een intocht waarin de deelnemers gekleed waren in kostuums van het thema. De hele stad deed mee en in 1906 was er bij het lustrum Germanicus zelfs een heuse renbaan waar Romeinse wagenrennen werden gehouden. Vanwege de hoge kosten die de lustra in vroeger tijden met zich meebrachten had de universiteit al in 1920 besloten dat het in 1921 soberder moest zijn. De Senaat van het

Huib Luns, *Ontwerptekening voor de optocht ter gelegenheid van het lustrum van de Universiteit Utrecht, 1921*, potlood en aquarel op papier, 495 x 645 mm (collectie en foto: Stichting Corpsmuseum & Archieven van het Utrechtsch Studenten Corps, Utrecht)

Corps moest hierop toezien, maar ook de rector magnificus zelve, prof. dr. Willem Vogelsang, hoogleraar kunstgeschiedenis, was als adviseur bij het lustrum betrokken en zal ongetwijfeld ook een vinger aan de pols hebben gehouden. Er zou geen traditionele maskerade worden gehouden en het thema werd 'de Wijsheid en de Vijf Faculteiten der Universiteit'.⁹ Wel zou het lustrum geopend worden met een optocht. De regie daarvan was in handen van Frank Luns, die vervolgens zijn broer en de kunstenaars Herman Moerkerk, Jan Sluijters en Willy Sluiter inschakelde om de ontwerpen te maken voor de kostuums en de praalwagens. Van Luns getuigen prachtige, kleurrijke schetsen die later ook nauwgezet zijn uitgevoerd.¹⁰ Ook de Utrechtse kunstenaar Cris Agterberg werd erbij betrokken; hij tekende voor de 'groteske' maskers die in de optocht te zien waren.¹¹ Daarnaast ontwierp Huib Luns het lustrumaffiche, waarin hij, evenals bij de erepenning voor Den Bosch, het

Huib Luns, *Affiche Lustrumfeesten Universiteit Utrecht, 1921*, litho, 570 x 385 mm (collectie en foto: Stichting Corpsmuseum & Archieven van het Utrechtsch Studenten Corps, Utrecht)

Huib Luns, *Lustrum van de Universiteit Utrecht*. 1921, brons, 100 mm (collectie en foto: Stichting Corpسمuseum & Archieven van het Utrechtsch Studenten Corps, Utrecht)

hele beeldvlak vulde. Ook ontwierp hij de lustrum-penning. Deze forse bronzen gietpenning met een diameter van 100 mm toont op de voorzijde in het hart en *profile* twee beeltenissen, die van SOPHIA (de Wijsheid) en die van een nar, LVSORIVS (de Dwaasheid). Het omschrift luidt: VOLMAAKTE. SPOT. IS. LIEFDE. EN. LIEFDE. ALLEEN. IS. WYSHEID. Onder de kin van Lusorius staat de signatuur HL. De keerzijde toont het Utrechts Universiteitswapen met de stralenkrans van de Sol Iustitiae en het omschrift luidt 57STE LVSTRVM. VTRECHTSCHE. HOOGESCHOOL. MCMXXI. Luns heeft de penning op de keerzijde tegen de rand aan gesigneerd.¹²

Meer penningen

Een gipsen model met een portret dat door Luns is gesigneerd noemt Ouwerkerk abusievelijk 'zelfportret', terwijl het ontwerp duidelijk de signatuur Chaplain en 1926 heeft.¹³ Nauwkeurige bestudering van de matige foto in de scriptie lijkt erop te wijzen dat het hier geen zelfportret betreft, maar een vrije kopie uit 1926 kan zijn naar de penning die Jules Clément Chaplain (1839-1909) in 1902 heeft gemaakt over Charles Honoré Alloend Bessand (1829-1915).

In 1928 heeft Luns voor de Vereniging voor Penningkunst de eerste jaarpemning ontworpen, over Koning Willem I. Het is een slagpenning geworden met een diameter van 60 mm die in brons en zilver is uitgevoerd. De voorzijde toont de beeltenis van de vorst, waarbij Luns het fraaie staatsieportret van Charles Howard Hodges in het Amsterdam Museum als voorbeeld heeft gebruikt. De keerzijde 'poogt', zoals Tilanus het zo

Jules Chaplain of kopie van Huib Luns naar Chaplain, *Portret van een man, gelijkend op Charles Bessand*. Circa 1902, gipsen modelé, 100 mm (foto: Ouwerkerk (1981) 77). Door Ouwerkerk aangeduid als zelfportret van Luns

mooi zegt in *Handzame Sculptuur*, 'in symbolen de grote verdiensten van Koning Willem I voor handel, scheepvaart en nijverheid te memoreren', de symbolen zijn gegroepeerd om een banderol waarop het Oranje-devies 'Je maintiendrai' te lezen is.¹⁴ Tilanus stelt overigens foutief dat het portret van Hodges in het Rijksmuseum te Amsterdam zou zijn.

In 1932 ontwierp Luns een kleine draagpenning met ring voor het Openluchtspel ter gelegenheid van het derde eeuwfeest van het Amsterdamse Athenaeum Illustre. De voorzijde toont een brandende fakkel met een olijtak en (veel) tekst. In het omschrift staat onder SCIENTIA. LVMEN. PACIS en boven STADION 1932. In de

Charles Howard Hodges, *Portret van koning Willem I ten voeten uit*. 1816, olieverf op doek, 230 x 146 cm (collectie en foto: Amsterdam Museum, Amsterdam, inv. SA 1770)

Huib Luns, *Openluchtspel ter gelegenheid van het derde eeuwfeest van het Amsterdamse Athenaeum Illustre*. 1932, verguld messing, 32 mm (collectie en foto: Teylers Museum, Haarlem, inv. TMNK 16020)

Huib Luns, *Der Vaderen Erf* 1938, brons, 60 mm (collectie en foto: NNC, inv. 1938-0172)

Huib Luns en Geurt Brinkgreve, *Plus et vous*, *Huib Luns 60 jaar*. 1941, brons, 70 mm (foto: Ouwkerk (1981) 77)

stralen van de fakkel staat: ONTW. ARTISTIEK-LEIDER FRANK. LVNS. Ook hier had broer Frank dus weer een rol. De keerzijde toont in het hart het wapen van Amsterdam tussen de letters C, I en A (die staan voor Initiatief Comité Amsterdam), met erboven 1632 - 1932 en als omschrift: . AMSTERDAMSCH. HERDENKINGSSPEL. en onder HOOGESCHOOL. Luns heeft de penning onder het wapen met zijn initialen gesigineerd. Op een uiterst sierlijke manier heeft Luns deze penning weergegeven. Deze slagpenning van 32 mm doorsnee is uitgegeven in goud, zilver, brons en verguld brons.¹⁵

In zijn penning uit 1938 gaat Luns in op de actualiteit van de jaren dertig. Het is de keerzijde van de penning die de lading heeft met de tekst

1938 NEDERLANDERS WAAKT EENDRACHTIG met erboven twee bommenwerpers, ernaast twee tanks en eronder een marineschip. De voorzijde toont een Batavier met schild en speer en linksachter een gezin en rechtsachter werklui bij een hut. Onder de Batavier staat DER.. VADE-REN.. ERF, waarvoor Luns voluit heeft gesigineerd. Een waarschuwing voor de dreigende oorlog is overduidelijk aanwezig. Zou Huib hiertoe ingefluisterd zijn door zijn zoon Joseph Luns, die toen net zijn eerste schreden in het Ministerie van Buitenlandse Zaken had gezet en als jong diplomaat werkte voor de Minister?¹⁶ Luns' laatste penning is een slagpenning in brons met een diameter van 60 mm. Ook is er een kleinere versie in brons met oog uitgegeven met een diameter van 30 mm. Uit 1941 dateert nog een penning die ter gelegenheid van zijn 60ste verjaardag is gegoten, waarop Luns op de voorzijde zijn zelfportret heeft afgebeeld en Geurt Brinkgreve voor de keerzijde heeft getekend. Van deze penning zijn in familiebezit zeven exemplaren en was wellicht om die reden niet bekend bij Von Weiler.¹⁷

Met deze kleine vogelvlucht langs wat penningen heb ik getracht eer te bewijzen aan een kunstenaar, die naar mijn mening absoluut een monografie verdient en mij sinds mijn eerste schreden als kunsthistoricus niet heeft losgelaten.

Met dank aan Johan Mevius voor zijn informatie bij het schrijven van dit artikel.

Door Huib Luns ontworpen penningen en plaquettes, alsook een muntproef

- 1918 Zesde eeuwfeest van Illustere Lieve Vrouw Broederschap te 's-Hertogenbosch. Goud en zilver.
- 1919 25-jarig ambtsjubileum van Mr. A.E.J. Baron van Voorst tot Voorst (1858-1928) als commissaris van de Koningin van de provincie Noord-Brabant. Brons.
- 1920 Hulde aan Jhr.mr. Ch. J.M. Ruys de Beerenbrouck (1873-1936), o.a. minister van Binnenlandse Zaken 1918-1923. Rechthoekige plaquette.
- 1921 57e Lustrum van de Utrechtse Hoogeschool, De Wijsheid en de Vijf Faculteiten. Brons.
- 1921 Erepinning van de stad 's-Hertogenbosch. Zilver en brons.

- 1926 Aftreden van Dr. A. Pit (1860-1944), oud directeur van het Nederlands Museum voor Geschiedenis en Kunst, als inspecteur van het kunstonderwijs. Brons.
- 1926 Luns' echtgenote Harriet Anna Paula Maria Luns – Louvrier (1889-1977). Brons.
- 1927 Friesche Landbouw Tentoonstelling Leeuwarden. Plaqueette.
- 1928 Herdenking van het 25-jarige overlijden van Dr. H.J.A.M. Schaepman in het Concertgebouw te Amsterdam. Brons.
- 1928 Koning Willem I, eerste jaarpennning van de Vereniging voor Penningkunst. Brons.
- 1928 Prof. Dr. A.H.M.J. van Rooy (1880-1937), hoogleraar verloskunde en gynaecologie Universiteit van Amsterdam. Brons.
- 1928 Benoeming tot bijzonder lector van Romano Guarnieri (1883-1955) aan de Universiteit van Amsterdam.
- 1928 Eeuwfeest van de firma C.J. van Houten & Zn. te Weesp. Plaqueette.
- 1929 Ontwerp voor een nieuwe gulden.
- 1929 Erkenning van het onafhankelijk Vaticaanstad. Concordaat met Italië en herstel van het wereldlijk gezag van de Paus. Brons.
- 1929 Zeventigste geboortedag en het aftreden van Dr. Ir. H. Wortman (1859-1939) als directeur-generaal van de Zuiderzeewerken. Brons.
- 1929 Huldeblijk aan de Dom Robertus de Kerckhove (1846-1942), eerste abt van de Abdij Keizersberg te Leuven. Brons.
- 1930 Vijftig jaar Nederlandse Vereeniging van Teekenonderwijs. Brons.
- 1930 Vijftiende eeuwfeest van de sterfdag van Sint Augustinus (354-430), bisschop van Hippo, één van de vier Latijnse kerkvaders. Brons.
- 1930 Erepennning (?) van de Nederlandse Vereniging van Docenten in Eerste Hulp bij Ongelukken (E.H.B.O.) Rotterdam. Brons.
- 1930 Gouden huwelijk van S.P. van Eeghen (1853-1934) en jkvr. O.C.A. van Loon (1856-1936). Brons.
- 1931 Vijfentwintigjarig bestaan van de Vereniging Rooms-Katholieke Herstelingsorden. Plaqueette.
- 1931 Kamer van Koophandel en Fabrieken, 's-Hertogenbosch en Omstreken. Messing.
- 1932 Derde Eeuwfeest Stichting Athenaeum Illustre te Amsterdam; Openluchtspel. Brons.
- 1933 Erepennning Initiatief Comité Amsterdam. Materiaal onbekend.
- 1934 Afscheid van Mr. W. Roosmale Nepveu (1866-1950) als burgemeester van Apeldoorn. Brons.
- 1934 De drie dochters van W.A. van Leer. Materiaal onbekend.
- 1938 Der Vaderen Erf. Brons verguld.
- 1941 Zelfportret, zestigste verjaardag van Huib Luns. Keerzijde door Geurt Brinkgreve. Brons.

Noten

1. Meer Mohr, Jim van der & Jeroen Jekel (2010) *Het beste jaar! Het rijke Utrechtsche studentenleven. Een overzichtstentoonstelling ter gelegenheid van 25 jaar Stichting Corpsemuseum & Archieven van het Utrechtsch Studenten Corps* (z.p.).
2. Weiler, [A.C.] Von (1941) PROFESSOR HUIB LUNS In Memoriam, in: *Jaarverslag Vereeniging voor Penningkunst te Amsterdam* 16, 6-7, specifiek 7.
3. Ouwerkerk, Richard E. (z.j. 1981) *Hubert Marie Luns 06.06.1881 – 24.02.1942 Een onderzoek naar zijn kunstenaarschap en zijn pedagoog-zijn* (z.p.). Penningcatalogus: p.p. 41-82; bibliotheek van de Universiteit van Amsterdam, reg.nr. 01 3402 1591.
4. Ouwerkerk, 1981: op.cit., 9 noot 4.
5. *Het Vaderland: staat- en letterkundig nieuwsblad* d.d. 26 februari en 27 februari 1942.
6. Von Weiler, 1941: op.cit., 6 noot 2.
7. Inv. PE-0528b, thans in bruikleen bij de NNC. Mededeling Lisa Veenstra, conservator Kunstverzamelingen Koninklijk Huisarchief, e-mail d.d. 2 november 2021.
8. Van der Meer Mohr & Jekel, 2010: 101.
9. Bierens de Haan, J. e.a., red. (1936) *Het Utrechtsch Studentenleven 1636-1936* (Utrecht) 218.
10. Van der Meer Mohr & Jekel, 2010: 84, op.cit. noot 1.
11. Hessels, Menno & Jeroen Jekel (2021) *Heel Utrecht loopt uit. Spektakel in de straten tijdens de Universiteitslustra 1901-1961* (Utrecht) 40-41.
12. Hofstee, N.F. (1986) *Geschiedenis van de Utrechtse Universiteit in penningen. Academia Rheno-Trajectinus in nummis. Catalogus van de penningen en plaquettes betrekking hebbend op de Rijksuniversiteit Utrecht van 1636 tot 1986* (Utrecht) 290, nummer 23.
13. Ouwerkerk, 1981: 69.
14. Tilanus, Louk (2000) *Handzame sculptuur. De geschiedenis van de Vereniging voor Penningkunst* (Amsterdam) 59.
15. N.N. (1992) *Universiteit op de penning. Penningen van het Athenaeum Illustre en Universiteit van Amsterdam 1632-1992* (Bussum) 15, nummer 8.
16. Kersten, A. (2010) *Luns, een politieke biografie* (Amsterdam) 57-58.
17. Ouwerkerk, 1981: 68, op.cit. noot 3.